REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri:

In Viena: M. Dukes Nachf. Nax. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. — Publicări mai dese după tarifă și învoială.

RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminecă 39)

„GAZETA“ iese în fiăcare di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.

Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 212.—Anul LXIII. Brașov, Duminecă 24 Septemvrie (7 Octomvrie). 1900.

Mergem înainte — ca racul.

In ajunul redeschiderei dietei guvernul unguresc ține sfătuirĭ și ia mĕsurĭ prin carĭ sĕ-șĭ întărescă posiția și în dietă, dér maĭ vërtos față cu viitórele alegerĭ dietale. Coloman Szell are chiar în partida guvernului mulțĭ contrarĭ. De aceea caută acum în tot chipul a-șĭ înmulți céta aderenților politicei sale. Pe Tiszaiștĭ și Banffyiștĭ el nu se póte rădima cu încredere, deórece aceștia umblă sĕ ajungă érășĭ singurii diriguitorĭ ai partidei guvernului. De altă parte este partida poporală maghiară, care le insuflă tuturor marĭ îngrijirĭ, fiind-că se mișcă pretutindenĭ și-șĭ câștigă dilnic tot mai mulțĭ aderențĭ.

Ferberea în sênul partidelor unguresci cresce pe di ce merge. Acésta privesce însĕ numai pe Maghiarĭ și tréba lor e décă sunt orĭ nu mulțumițĭ de pildă cu nouĕle numirĭ de demnitarĭ și de funcționarĭ conducĕtorĭ ai camerei magnaților, precum și cu ocuparea din nou a mai multor posturĭ de fișpanĭ. Cât pentru naționalitățĭ tóte merg ca și mai 'nainte — ca racul. Șoviniștii strigă și țipă contra lor, ér sus, la stăpânire, nu se găsesce nimenĭ, care sĕ le ia în scut, ci chiar și ministru-președinte Szell în loc sĕ se silescă a-le face dreptate se lapădă de ele unde numai i-se dă prilegiu, de temere ca sĕ nu i-se pótă imputa, că este mai puțin șovinist decât alții, când e vorba de desnaționalisarea nóstră.

Fóia lui Banffy, „Magyar Szó“, înființată anume pentru a combate pe Coloman Szell și a face propagandă pentru Banffy cel rĕsturnat de el, nu mai încetéză de a vorbi de „pacturile“ lui Szell cu Românii. Printr'asta voesce sĕ arate, că Szell nu este șovinist ca Banffy și că face chiar lucrurĭ, carĭ tratéză interese șoviniste maghiare.

Szell de altă parte se apĕră prin diarele lui în contra acestor învinuirĭ cu mânĭ, cu picióre. El asigură mereu, că nu se deosebesce în politica sa față cu naționalitățile de premergĕtorii lui.

Așa se întêmplă și acum. Fóia lui Banffy a strigat în lumea largă, că *Szell* ține pertractărĭ cu Dr. Ios. *Gall*, membru în camera magnaților pentru ca sĕ pótă întra un numĕr anumit de Românĭ în dietă și acésta cu condițiunea, ca Românii pretutindenea sĕ voteze pentru candidații guvernului. Gall sĕ fi cerut 20 mandate de deputațĭ, ér Szell sĕ-i fi promis numai 16 mandate.

Fóia guvernului „Magyar Nemzet“ desminte energic acéstă faimă din care, dice, nu-i adevĕr, nicĭ nu a fost, nicĭ nu va fi“.

„Nemzet“ asigură din isvorul cel mai autorisat, că ministru-președinte n'a schimbat nicĭ-odată nicĭ măcar un cuvênt cu nicĭ un bărbat din sînul naționalităților, fiă Român séu alt-ceva, despre pactarea mandatelor séu despre orĭ-ce altă, ce ar sta în legătură cu acésta. Cei ce cunosc pe Coloman Szell și politica lui, sciu acésta fórte bine, ér cei ce lățesc astfel de scirĭ vor sĕ lățéscă numai faime rele și false despre el.

Dér nu se mulțămesc șoviniștii cei rĕutăcioșĭ numai cu lățirea de faime nescocite, prin carĭ de-o parte vor sĕ blameze guvernul, că nu pune în mișcare tótă gendarmeria și pe toțĭ procurorii și temnițerii închisorilor, ca sĕ prăpădéscă c'o oră mai curênd pe toțĭ bărbații nemaghiarĭ cu simț și cu consciință națională, ér de altă parte ațîță mereu poporul maghiar în contra acestora, ci acum merg în îndrăsnéla lor așa departe, încât amenință și pe aceia, carĭ în comună orĭ comitat îșĭ apĕră cu mijlócele legale în mod pacînic și leal dreptul lor încălcat și îi acusă de trădare find-că nu se lapĕdă de bunăvoiă de acest drept.

Nu mai e nimenĭ scutit de balele veninóse ale acestor jigănii șoviniste, carĭ se vîră cu-o cutezanță nespusă până și în sanctuarul familiilor numai sĕ-șĭ pótă mulțumi pofta tătărescă de a cleveti, înegri și denunța.

Sub guvernul de față, al căruia șef a promis, că va lua în scut „lege, drept și dreptate“ (?!) se ațîță astfel în modul cel mai ticălos în contra naționalităților și în tótă țéra nu se găsesce un singur procuror, care sĕ-șĭ aducă aminte, că esistă o lege, care opresce și pedepsesce asemenĭ ațîțărĭ, prin carĭ se turbură liniștea dintre naționalitățĭ, și sĕ tragă la rĕspundere pe turburătorĭ. Dimpotrivă, în loc de a-se pedepsi adevĕrații agitatorĭ se prigonesc și se pedepsesc cei nevinovațĭ, hulițĭ și insultațĭ din sinul naționalităților.

Și acésta tot așa va merge crescênd, pe câtă vreme cei prigonițĭ și asuprițĭ, naționalitățile, nu se vor reculege odată și nu vor pricepe, că trebue sĕ înceteze cu neînțelegerile din sînul lor și sĕ-șĭ dea mâna pentru o luptă energică și solidară de apĕrare.

Loviturile și insultele necurmate, ce trebue sĕ le sufere naționalitățile, vor face de sigur sĕ se apropiă mai curênd momentul acesta, dorit de toțĭ aceia, carĭ au inimă pentru causa lor déptă.

O convorbire cu d-l Cantacuzino.

Fostul ministru-președinte român, astădĭ șef al partidului conservator D. *G. Gr. Cantacuzino* a avut dilele aceste o *convorbire* c'un redactor al diarului „Neue freie Presse“ din Viena. D. Cantacuzino și-a dat părerea mai întâiu asupra *conflictului cu Bulgaria*. „Afacerea acésta“, dise el, „e pe cale de a-se aplana. Deja sub guvernul meu s'a atras atențiunea celor din Sofia asupra uneltirilor periculóse ale comitetului macedonean. Cabinetul Carp, care a urmat, s'a vĕdut silit de a înăspri limbagiul. D. Marghiloman, care a urmat la ministeriul de esterne după Lahovari a trebuit sĕ trimétă la Sofia note mai aspre, căcĭ asasinarea profesorului Mihăileanu a produs cea mai mare iritațiune în Bucurescĭ. Dér deja Lahovari a atras atențiunea guvernului din Sofia la faptul, că supușii românĭ în Bulgaria sunt infestațĭ cu amenințărĭ și estorcărĭ din partea comitetului macedonean. Noi Românii voim *status quo* (susținerea stă-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Dormĭ ușor...

Dormĭ ușor copilă scumpă
Îngerii sĕ te pădéscă,
Și de dragostea-'mĭ visată
Nicĭ un gând nu-țĭ amintéscă.

Dormĭ ușor, viséză dulce,
Cum visat'am eu de tine,
Déră deșteptarea-'țĭ, dragă,
Dée-'țĭ clipe mai senine.

Sĕ nu scii ce e durerea
Unei inime oneste,
Care-'n chaosul de patimĭ
Caută ce nu mai este.

Sĕ nu scii, că fericirea
E o clipă suspendată,
Și că anĭ de suferință
Sunt amarnica-i rĕsplată.

Sĕ nu scii, că-'n cadrul vremii,
Dă aceeașĭ ilustrare:
Ilusiunea cea mai sfântă
Și eterna nepăsare.

Brașov, 6 Oct. 1900.

Aurel Ciato.

Oșteanul.

Era pe la începutul primăverei. Sórele îșĭ reluase căldura sa de mai înainte, făcênd iérba cea verde sĕ créscă și sĕ acopere câmpul și curțile ómenilor cu un covor verde.

Arborii începuseră sĕ mugurescă, și sĕ-șĭ recapete podóba lor dată de bunul Dumnedeu... Pasĕrile călĕtóre se întorseseră vesele la cuibul pe care îl părăsiseră din causa iernei.

Natura reînviase cu totul... Pădurea rĕsuna de cântecile pasĕrilor.

In bătătura hanului (cârciumă) se încinsese o horă, scii colea, numai cum Românul scie sĕ facă. Flăcăii și fetele, îmbrăcațĭ în haine de sĕrbătóre, jucau de zor....

Tot printre ei, George cam nu prea juca. Când eșise la joc — și acesta era pentru prima-óră — îmbrăcat în straiurile lui cusute cu găitanurĭ, carĭ ședeau de minune pe trupul lui potrivit, pe mijlocu-i care puté fi tras printr'un inel, numai decât privirile înfocate ale fetelor se îndreptară asupra lui.

Se simția pĕtruns de mii de privirĭ, de mii de săgețĭ de dragoste, carĭ căutau sĕ-i pĕtrundă până în adêncul sufletului.

Rĕmase zăpăcit, bietul băiat, de acele privirĭ galeșe, carĭ ascundeau o iubire adêncă.

Numai cum îl privise Catrina, nu-i mai eșia din minte.

Drăguța Catrina, cu pĕrul negru ca pana corbului, cu o față cam arsă de razele sórelui, cu nisce ochĭ albaștri, carĭ îl priviseră.

Ah! și bietul băiat sub privirea celor doi ochĭ albaștri se simția transportat în sferĭ ceresci.

Se împrieteniră și asemenea ajunseră sĕ se iubéscă, spunêndu-șĭ iubirea lor cea nevinovată arborilor și pasĕrilor, când rétăceau pe sub crăcile frundóse ale arborilor.

Scirĭ, carĭ mai de carĭ mai îngrijitóre umbla din gură în gură printre țĕranii din satul Găndești.

Toțĭ sciau, că o sĕ avem rĕsboiu cu Turcii. Unii spuneau chiar că Turciĭ au și trecut în țéră la noi, prădând și jăfuind satele.

La o masă dela cârciumă o mulțime de țĕranĭ fruntașĭ stau împrejurul unei mese, avênd înaintea lor câte-o ulcică cu vin.

— Ei, ómeni bunĭ, ațĭ audit, că o sĕ fie rĕsboiŭ, dise moș Graur, sorbind vinul cel profiriŭ din ulcică. Ah! Dómne cum nu mai sunt în stare sĕ mai țiu pușca în mână... Îmĭ tremură de bĕtrân, ce sunt.

— Lasă, moș Graure, că ne vom duce noi tinerii sĕ ne luptăm, căcĭ voi ațĭ luptat destul apĕrându-ne țéra. Acum ne-a venit și nouĕ rêndul sĕ ne batem cu Turcii și sĕ le arătăm, că eroiĭ dela Călugărenĭ n'au perit.

Toțĭ se mirară de vorbele lui George. Cum puté dênsul, un țĕran, sĕ vorbéscă astfel.

— Ura, dise badea Ión, sĕ trăiéscă România!

rei de faţă) în Macedonia, voim înţelegerea cea mai lealǎ cu Turcia şi în privinţa acésta ne alăturăm cu totul la tripla alianţă". D. Cantacuzino nu dă prea mare importanţă conflictului cu Bulgaria şi a trecut la celelalte greutăţĭ, cu carĭ are a lupta România, dintre carĭ cea mai mare este calamitatea financiară.

„Se dice", observă redactorul, că România va face încurênd un împrumut în streinătate".

„De un adevĕrat împrumut, rĕspunse Cantacuzino — nu póte fi vorba de-ocamdată. Un împrumut care datéză de sub regimul meu, a făcut imposibilă încheierea unui alt împrumut pe timpul de cincĭ anĭ. S'ar puté numai ca împrumutul contractat atuncĭ cu Disconto-Geselschaft din Berlin sĕ fiă convertit. Dér şi o conversiune din causa greutăţilor pieţei de banĭ europene provocate de rĕsboiul cu China, s'ar puté face numai in nisce condiţiunĭ fórte aspre. E uşor cu putinţă însĕ ca sĕ ni-se avanseze 15 milióne, pentru carĭ statul român sĕ dea o garanţă în fabricaţiunea hârtiei de ţigarete, care la noi este monopol".

„Ce diceţĭ asupra plângerilor multora, cumcă România ar face greutăţĭ streinilor, carĭ acolo voiesc sĕ înfiinţeze industrii şi că de aceea capitalul strĕin se reţine de a sprijini întreprinderĭ industriale în România?

Cantacuzino: „Conced, că au fost unele disposiţii legale, carĭ împiedecau întru câtva întreprinderile strĕine în ţéră. Dér aceste s'au îndreptat. Sub guvernul meu s'a modificat acea disposiţiă a codului comercial, care cerea, că consiliul de administraţiă al fiecărei întreprinderĭ sĕ fiă cel puţin de jumĕtate compus din Românĭ. Acuma *numai a treia parte* trebue sĕ fiă Românĭ, douĕ din trei părţĭ a membrilor pot fi strĕinĭ. Eu sper, că România va atrage astfel tot mai mulţĭ strĕinĭ, carĭ sĕ esploateze productele ţĕrii nóstre. Ţéra nóstră e fórte bogată în productele naturale. Amintesce numai esploatarea *petroleului*, care a luat un avênt colosal. Putem sĕ ne mĕsurăm cu Baku. Bogăţia petroleului nostru e mult mai mare decât aceea a Galiţiei... Guvernul d-nului Carp, care este un om luminat, va fi pe cât se póte cu prevenire faţă de strĕinĭ, carĭ vor sĕ esploateze bogăţiile ţĕrii".

„Se mai vorbesce, Escelenţă, că d-l Carp şi cu privire la Evrei, a căror situaţiune în România e aşa de apăsătóre, încât deşteptă compătimirea Europei (adecă a Jidovimei europene — Trad.) ar avé de gând multe, ce ţintesc la îmbunĕtăţirea stării lor inferióre".

Cantacuzino: „Concede-ţi-mĭ sĕ vĕ vorbesc despre cestiunea evreéscă în tótă libertatea. Este o temă fórte delicată şi cred, că strĕinătatea n'ar trebui nicĭ-odată sĕ judece despre ea decât cu reservă. Ómenii conducĕtorĭ ai României nu sunt barbarĭ. Contele Goluchovski, care a fost mulţĭ anĭ ambasador în Bucurescĭ, mi-a spus mai deunădĭ, că arare-orĭ i-s'a întêmplat sĕ vadă într'o ţéră mică aşa de mulţĭ bărbaţĭ escelenţĭ, dedicându-se afacerilor de stat, ca în România. Cei mai mulţĭ din aceia, carĭ în România stau în capul afacerilor, şĭ-au făcut studiile în strĕinătate, acolo şi-au adunat esperiinţe... o spun acésta, ca strĕinătatea sĕ nu ne privéscă ca pe nisce ómenĭ, carĭ nu cunosc idealele apusului şi umanitatea civilisaţiunei moderne. Noi ómenĭ suntem şi faţă de Evrei. Nu uitaţĭ însĕ, că poporul în România încă n'a ajuns la înălţimea culturei şi a neprejudecării. Ură de rassă séu fanatism religios, ce-i drept, nu cunósce Românul. El e tolerant. Cestiunea Evreilor pentru România nu e o cestiune religiósă, ci economică. Situaţia Evreilor din România se va îmbunĕtăţi, dér — apĕs cuvêntul — se va îmbunĕtăţi încet. Guvernul din causa disposiţiei poporului nu póte aduce îmbunĕtăţirĭ decât încet. Nu e bine décă strĕinătatea ia în apĕrare aşa de viu pe Evreii României, nu e bine décă diarele din strĕinătate vorbesc de asuprirea lor. Apelurile necurmate, ce mi-le adreséză strĕinătatea privitor la Evreii din România, au ceva vătĕmător pentru consciinţa nóstră naţională.... S'a vorbit mult despre emigrarea Evreilor din România, dér au uitat, că miseria Evreilor a fost o parte din miseria generală. Recolta din anul trecut a fost ne mai pomenit de rea şi ţéra a suferit ca nicĭ-odată. Recolta anului acestuia a fost însĕ bună şi îndreptarea o vor resimţi şi Evreii, dintre carĭ mulţĭ carĭ au emigrat s'au reîntors în Ţéră .."

Adunarea comitatului Braşov.

Lunia trecută s'a ţinut în casa sfatului din loc adunarea generală ordinară a representanţei comitatului Braşov. S'au făcut maĭ multe interpelărĭ între carĭ şi interpelarea în afacerea prigonirei colorilor nóstre roşu-galben-vênĕt.

De vre-o doi anĭ şi mai bine încóce, Românii din loc şi jur sunt mereu alarmaţĭ de isprăvile, ce le fac organele poliţienescĭ în vênătórea lor contra colorilor roşu-galben-vênăt. Ele merg aşa de departe, încât şicanéză pe beţii ómenĭ pentru câte un ţorţure séu câte-o betea séu brêu ţesut şi cusut în colorile acestea, cu tóte că e bine sciut în tótă ţéra că portul nostru românesc e nedeslipit de aceste colorĭ prin carĭ se înfrumseţéză, deosebindu-se astfel de alte porturĭ.

Membrul cngregaţiei *Dr. A. Mureşianu*, după-ce a arătat cât de multă amărăciune lăţesc în popor aceste prigonirĭ netemeinice şi nelegale, pedepsindu-se ómenii cu pedepse marĭ în banĭ séu cu arest, a adresat d-lui viceşpan următórea interpelare:

Are cunoscinţă d-l viceşpan

1) că la petrecerea română ţinută a 3-a di de Pascile românescĭ la hotel Orient, comisarul de poliţiă, care avea inspecţiunea, a infestat douĕ dame din societate, ce erau îmbrăcate în costum naţional, cerêndu-le sĕ depărteze imediat nisce bete cu ţorţurĭ roşu-galben-vineţĭ, ce făceau parte integrantă a acestui costum, şi a turburat astfel petrecerea fără nicĭ un temeiŭ; ceea ce resultă şi din faptul, că, constatându-se lipsa intenţiunei de a demonstra, s'a sistat orĭ-ce cercetare ulterióră?

2) că femeia Elena Bucşa din Elepatac, care a venit pe la finele lui Iulie a. c. în Braşov îmbrăcată în costum naţional, a fost dusă la poliţiă, fiind-că un poliţist a descoperit în costum colorile oprite şi a fost pedepsită cu 10 corone, séu 2 dile închisóre?

3) că în Strada Lungă din Braşovu-vechiŭ tênĕrul ţĕran Ioan Grenadă din Ţînţarĭ, care mergea cu carul acasă, a fost luat de poliţist cu forţa din trăsură fiind-că avea sub ilic un brêu cu colorile roşu-galben-vînĕt, şi a fost tîrît la poliţiă, unde a fost pedepsit cu 10 corone amendă séu 2 dile închisóre?

4) că băiatul de vre-o 15 anĭ Nicolae Invĕlitor de Pe Cóstă din S heiŭ ducêndu-se sĕ bea apă la fântâna de lângă prăvălia Hesheimer şi ridicându-şĭ rocul ca sĕ-şĭ scótă basmaua din buzunar pentru a se şterge la gură, nisce poliţiştĭ, carĭ au trecut tocmai atuncĭ p'acolo, au zărit, că e încins la pantalonĭ c'un brêu în colorile roşu galben-vinete şi numai decât au pus mâna pe el, i-au luat brêul şi l'au dus la poliţiă, unde fu pedepsit cu 15 corone sén închisóre?

Şi décă are cunoscinţă de aceste casurĭ de urmărire, ce mĕsurĭ crede a lua domnul viceşpan, spre a se pune capĕt unor astfel de procederĭ ilegale, terorisărĭ neiertate şi abusurĭ ale organelor poliţienescĭ, carĭ sunt de natură numai a nelinişti şi amărî pacinica poporaţiune român a acestui oraş şi comitat?

D-l v.-şpan a respuns, că casurile aduse înainte de d-l interpelant nu-i sunt cunoscute de-órece nu i-s'au raportat şi persónele numite n'au făcut recurs la dênsul; de aceea, dice, nu póte rĕspunde în merit la interpelaţiune decât numai în viitórea congregaţia.

*

Tot în adunarea de Lunĭ a fost o viuă desbatere asupra hotărîrei representanţei comunale în afacerea numelui oficial al oraşului Braşov. La recursul Maghiarilor majoritatea adunării comitatense a rĕspuns prin a primì hotărîrea comunei, ca numele oficial al oraşului sĕ fiă „*Kronstadt*", ér nu „Brassó".

Proiectele guvernului român.

Diarul oficios „*La Roumanie*" face un şir de destăinuirĭ fórte importante asupra proiectelor pe carĭ guvernul le va propune parlamentului în viitórea sesiune estraordinară, precum şi ale celor pe carĭ le va propune mai târdiu.

Étă ce scrie numita foiă:

Intâiŭ guvernul va depune pe biuroul Camerilor proiectul unui împrumut de 15 milióne încheiat cu *Disconto-Gesellschuft* din Berlin, amanetându-se veniturile *monopolului hârtiei de ţigară.*

Apoi va propune un proiect de lege înfiinţând o *taxă asupra ţuicii.* Pe lângă taxa de grad, proiectul va reglementa destilarea ţuicii, care nu se va mai face de particularĭ, ci în fabricĭ autorisate de stat şi în condiţiunĭ prevĕdute de regulamentele sanitare. Preţul va fi stabilit de lege.

„*La Roumanie*" spune, că acéstă impunere a ţuicii este o îndrumare spre *monopolul alcoolului.*

Guvernul va face de asemenĭ o *reformă administrativă.* Numĕrul comunelor rurale va fi împuţinat în chip simţitor.

Ele vor fi alcătuite aşa încât sĕ formeze circumscripţii de cel puţin 3000 de suflete.

Sub-prefecturile nu vor mai fi centre administrative, ele vor fi mai mult nisce inspectorate de plăşĭ. Nu vor mai ţine cancelarii nicĭ nu vor mai fi ajutóre de sub-prefecţĭ. Tot personalul va fi compus dintr'un copist. Primarii comunelor rurale vor corespunde deadreptul cu prefectura.

Faţă cu svonurile, ce se lăţiseră, că guvernul vré sĕ convóce o constituantă, care sĕ modifice § 7 din constituţiune, privitor la Evrei, în acel înţeles ca Evreilor sĕ li-se dea drepturĭ mai largĭ — ca astfel guvernul sĕ se pótă pune bine cu marii capitaliştĭ evrei — „La Roumanie", desminţindu-le, scrie următórele:

D-l Carp consideră art. 7 din constituţiă ca intangibil şi decĭ nu se gândesce la modificarea lui. Singurul program al sĕu în cestia evreiască este organisarea comunităţilor israelite.

— Sĕ trăiéscă! diseră ţĕranii, deşertând dintr'o sorbitură ulcelele, ce stau în faţa lor.

George, împreună cu ceilalţĭ tovarĕşĭ ai lui plecaseră de acasă. Tot satul îi petrecuse până la margine. Mamele şi taţiĭ îşĭ sărutau fiiĭ, carĭ plecau, urându-le isbândă. Toţĭ, carĭ plecau, îşĭ sărutau nevestele şi copiiĭ lor, luându-şĭ rĕmas bun.

George sărută pe Catrina şi la comanda căprarului: „*înainte!... marş!...*" o porniră în marş milităresc spre oraşul apropiat, de unde aveau sĕ plece pe câmpul luptelor.

*

Sunase pentru a patra óră asaltul... Diua aceea fusese nenorocósă pentru Românĭ... După trei salturĭ Griviţa tot nu fusese luată....

Românii întăriţĭ luptau mereu..... George trimetea de zor glónţe în lagărul turcesc... Flăcăii înaintéză... Au ajuns lângă redută... Pun scările şi vênătorii deprinşĭ din copilăriă ca sĕ se căţăre ca pisicile pe zidurĭ, sue cu repediciune scările cele înalte... Dér şi Turciĭ luptă din întăriturĭ... Şanţurile sunt pline de faşine şi corpurile soldaţilor românĭ morţĭ şi răniţĭ.

— Inainte, copiĭ, nu vĕ lăsaţĭ, strigă un bun căpitan.

Soldaţii nu se lasă... George a apucat o scară... Sue urmat de colegii sĕi bravĭ... Sare pe redută în dreptul unui steag turcesc, pune mâna pe el... dér atins în pulpă scapă stégul şi se rostogolesce în şanţ...

— Ura!! Griviţa e cuprinsă!... Soldaţii victorioşĭ alungă pe Turcĭ, carĭ fug...

*

Când George s'a trezit, s'a vĕdut într'un spital lângă tabără... Împrejurul lui, în paturĭ, camaradĭ d'ai lui, răniţĭ.

— Ei, mĕi George, dér sĕ sciĭ, că le-o făcurăm, dise un tînĕr vênător lovit greu de glónţe; ne trimeseră ei mult timp glónţe în carne, dér nicĭ noi nu ne-am lăsat mai pe jos; 'ţĭ era drag sĕ fi vĕdut cum sburau tivdele turcescĭ, împreună cu fesurĭ şi se rostogoleau ca nisce harbuzĭ la vale.

— Adevĕrat e, vere, dise un altul şi ochiĭ îi scânteiau, au tras ei în noi după întăriturile lor de pământ, dér când ne-a venit şi nouă apa la móră, i-am dat căţeua.

He! he! Românul scie sĕ se lupte, spuse un al treilea....

Am audit, că şi *Măria Sa Ţarul* s'a minunat de curagiul flăcăilor noştri. A dat la mulţĭ decoraţiĭ....

— D'apoi şi prinţul nostru... Dómne, ce puiŭ de vitéz!... Tot timpul cât a durat rĕsboiul, ne-a observat mişcările şi ne încuragia cu vorbe şi fapte.... Si *Dênsul* a dat decoraţii....

Şi are sĕ mai dea oştenilor voinicĭ.

— Eu cred, că ţie; George; ţi-s'ar cuvenì una....

— Adevĕrat, mĕi!... Sĕ-l fi vĕdut cum sbura spre redute, credeai că-i sf. George pe armăsarul lui înfocat.... Şi tocmai când sĕ pue mâna pe drapelul turcesc, se rostogolì lovit de un glonţ afurisit.

D'abia isprăvise de vorbit şi de afară se audia un mare sgomot.

Infirmierii stau drepţĭ cu mâna la chipiŭ.... Bolnavĭ, stau miraţĭ, cu privirile aţintite spre uşe....

— Ce-o fi mĕi George, dise un vênător cătră flăcăul nostru.

— Apoi, mai aştéptă şi vom vedea.

Uşa se deschise şi Prinţul apărù urmat de generalĭ.

Toţĭ soldaţii strigară: Ura!... privind pe vitézul comandant.

Măria Sa cercetà pe toţĭ bolnavii, vorbì cu unul douĕ trei cuvinte, dete istuia, care se distinse o decoraţiă, încuragià cu vorbe bune pe un al treilea, aşa, că toţĭ ómenii se bucurau şi priviau pe comandantul lor ca pe un Dumnedeu.

— George al Saftei, dise prinţul apropiindu-se de patul flăcăului nostru.

— Present, dise cu sfială George, carĭ nicĭ nu-i venea sĕ crédă ochilor, cum-că Prinţul vorbesce cu el.

— Te-ai luptat ca un brav, meriţĭ a fi decorat. Şi-i prinse singur pe piept „*Virtutea Militară*".

George se uita cu bucuriă la acest semn de gloriă, ce 'i atêrna pe piept. Avea şi el ce sĕ arate acasă, ca sĕ nu dică, că a fost degéba la rĕsboiŭ, séu că a dat dosul....

Prinţul urmat, de generalii sĕi, eşì în strigătele de „Sĕ trăéiscă".

Se va convoca totuşi o *constituantă pentru a modifica art. 88 din constituţiă, privitor la Regenţă.* După proiectul d-lui Carp, Regenţa va aparţine rudei celei mai apropiate, de sex bărbătesc al moştenitorului tronului, în loc sĕ fiă compusă din trei persóne numite de Cameră.

Se scie, că constituanta nu póte eşi din ordinea de di ce i se fixéză de Camere. De aceea nu este témă de a se introduce prin surprindere o modificare a art. 7 din constituţiă.

Diarul „Patriotul“ din Bucuresci scrie cu privire la împărtăşirile, ce le face „La Roumanie“ următórele:

Vĕdênd, că aséră un diar oficios, „La Roumanie“, anunţă convocarea Constituantei, precum şi scopul ei, vom arăta şi noi cetitorilor tot ce scim în acéstă privinţă.

In adevĕr, Constituanta va fi convocată, însĕ nu la sfirşitul „legislaturei“, precum spune „La Roumanie“, ci la finele „sesiunei“ ordinare. Cu alte cuvinte, nu peste trei ani se va face acéstă convocare, ci numai peste 5 lunĭ.

Causa pentru care va fi convocată Constituanta este aceea, pe care a arătat'o confratele nostru cu singura deosebire, că guvernul se gândesce sĕ institue, prin Constituţie, nu numai un regent, ci un consiliu de trei regenţĭ compus din:

1. Un membru al Casei de Hohenzollern, care, cât va trăi, va fi principele Leopold, fratele M. S. Regelui.

2. Inalt P. S. S. Metropolitul-Primat.

3. Un general din armata română.

Putem adăoga că, până ce nu murise, desemnat pentru acest al treilea loc era regretatul general Berendeiŭ.

Cu chipul acesta se va evita pericolul ce se ivise în mod iminent, când cu bóla gravă a principelui Ferdinand.

Tot-odată s'au înlăturat cu totul bănuelile politicĭ, atât pentru a nu se decapita partidele, cât şi pentru ca regenţa sĕ nu fiă bănuită că este părtinitóre faţă de ele.

Aşa-dér în luna Februarie actualele Camere vor fi disolvate şi, în termenul prevĕdut de lege, tot în primăvară se vor face alegerile generale.

Şeful partidului liberal, care a fost pus în curent, a început pregătirile pentru marea campanie electorală.

Ér întru cât privesce modificarea Art. 7 din Constituţiune, repetăm încă-odată, că nu e nicĭ vorbă.

*

„Agenţia Română“ comunică următórea telegramă din Sofia:

Guvernul bulgar a comunicat agentului diplomatic al României resultatul anchetei cu privire la extorcările, ale căror victime au fost doi supuşi românĭ. In urma declaraţiunei a cincĭ martorĭ cum-că au dat unui óre-care Murdjeff sume de banĭ din causa ameninţărilor acestui individ, o instrucţiune judecătorescă a fost deschisă în contra luĭ.

Revolta dela Corniareva.

In marea şi frumósa comună curat românéscă *Corniareva* din comitatul Caraş-Severinului s'a întêmplat Lunia trecută o nouă barbariă din cele mai sĕlbatice, fiind şi de astă-dată descărcate asupra locuitorilor românĭ glónţe de-ale gendarmilor unguresci.

Lucrul s'a întêmplat adecă astfel, că în sĕptĕmâna trecut un inginer s'a dus în comuna amintită şi fără sĕ spună pentru-ce şi cu ce drept, a inceput a mĕsura izlazucomunal. Locuitorii, neputêndu-şĭ înl chipui cum se póte una ca asta, s'au dus sĕ facă întrebare la primarul şi la notarul satului despre starea lucrului. Notarul cu numele Dobrow se dice, că i-a trimis la inginer, dér acesta n'a vrut sĕ stea de vorbă cu ei.

Astfel a 2-a óră ómenii s'au întors la Dobraw lângă care se aflau ca pază 2 gendarmĭ şi câţĭ-va finanţĭ. Finanţiĭ au fugit şi mulţimea voia cu orĭ-ce preţ sĕ între la notar. Atuncĭ însĕ gendarmii **au dat foc asupra mulţimei şi au rĕsturnat la pământ 2 bărbaţĭ şi o femeiă rĕmânênd imediat morţĭ, ér alţĭ mulţĭ rănitĭ.** Adĭ comuna e pliină de gendarmĭ.

Étă cum se face poporului român dreptate în acéstă nenorocită ţéră pentru apĕrarea căreia de atâtea-orĭ şi au vĕrsat strămoşii noştri sângele!

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 6 Octomvrie. Guvernul rusesc s'a alăturat la propunerea lui Bülow în cestiunea chinesă.

Tiencin, 5 Octomvrie. Li-Hung-Ciang a sosit fórte deprimat la Peking. Contele Waldersee n'a voit sĕ-l priméscă. Se dice că împĕrătésa s'ar fi îmbolnăvit fórte serios.

SCIRILE DILEI.

— 23 Septemvrie v.

Sosirea Suveranilor în ţéră. Regele şi Regina României au sosit în gara Predeal Joi diminéţa la órele 7 şi 35 min. Pe peronul gărei se aflau d-nii Petre Carp, preşedintele consiliului de miniştri şi ministru de finanţe, C. Olănescu ministru de interne şi adinterim la lucrări publice, Titu Maiorescu ministrul justiţiei, general I. Lahovari ministru de rĕsboiu, Nicolae Filipescu ministrul domeniilor, Const. Arion ministrul cultelor şi instrucţiunei publice, d. Dobrescu prefectul poliţiei Capitalei, Luca Elefterescu prefectul judeţului Prahova etc. La órele 7 şi 50 trenul regal a plecat din gara Predeal, după ce se suise într'ênsul d-nii miniştri, prefectul de Prahova şi al poliţiei Capitalei.

Trenul regal a ajuns în gara Sinaia la órele 8 şi 10 min. Pe peronul gărei Sinaia Suveranii au fost primiţĭ de d-nele miniştrilor, I. P. S. S. Mitropolitul Primat Iosif Georghian, Escelenţele lor marchisul Pallavicini, ministrul plenipotenţiar şi trimis estra-ordinar al Austro-Ungariei, Kidarlen-Wachter, ministru plenipotenţiar şi trimes estra-ordinar al Germaniei, marchisul Becaria d'Incissa, ministru plenipotenţiar şi trimis estraordinar al Italiei, cu d-nele şi personalul legaţiunei, d. Ivcovicĭ, însărcinat de afacerĭ al Serbiei, d-nii Grigore Ghica, ministrul ţĕrei la Paris şi Emil Ghica, ministrul ţĕrei la Viena, d-nii generalĭ Robescu, şeful casei militare princiare Arion, comandantul corpului 'II de armată Comăneanu, comandantul divisiei V-a de infanterie, colonel Georgescu, adjutant regal d. Delavrancea, primarul Capitalei, Ciocârdia, procurorul general al Curţei de Apel din Capitală, Al. Sc. Ghica, prim efor al spitalelor civile, etc. etc.

O companiă de vênătorĭ cu drapel şi musică, sub comanda maiorului Negruţi a dat onorurile militare. Suveranii s'au scoborît din vagon şi s'au întreţinut cu persónele de faţă în modul cel mai cordial. Dómnele au oferit buchete de florĭ M. S. Reginei. Majestatea lor au stat în salonul de recepţie 20 de minute şi apoi au plecat la castelul Peleş în trăsură deschisă.

In contra beţiei. Un număr însemnat de administraţiunĭ ale comitatelor au înaintat în timpul din urmă adrese către dieta ungară, în carĭ se arată în colorĭ cât se póte de triste, cum lăţirea ne mai pomenită a beuturei în mijlocul poporului face sĕ degeneze într'un mod îngrozitor omenimea atât în privinţa corpului, cât şi a spiritului, veştedindu-le trupul şi făcênd din om neom, astfel, că cu ocasiunea asentărilor au de a se dovedesc multă slăbiciune în corpurile tinerimei, şi *tot mai puţinĭ tinerĭ se găsesc capabilĭ pentru miliţiă.* S'a constatat mai departe, că din causa beţiei locuitorii şi mai ales tinerimea pas de pas ajung a fi mai stupidĭ la minte şi nepăsătorĭ de biserică şi lucrurile sfinte. De aceea sĕ rógă aleşii comitatelor a se aduce o lege prin care sĕ se ia mĕsurĭ pentru a pune marginĭ beţiei, cum ar fi de esemplu închiderea cârciumelor în dilele de Dumineci şi sĕrbătorĭ etc. Vom vede ce vor face iscusiţii deputaţĭ ai dietei, dér tare temem, nu cumva Jidanii sĕ nu-i lasă a aduce asemenea legĭ păgubitóre pentru patrioţii peroinaţĭ.

Un căpitan din armata japonesă, anume Masataro Turcada, a sosit Marţĭ diminéţa în Bucuresci pentru a studia organisaţiunea armatei române. D-l Masataro Turcada a fost primit erĭ diminéţă în audienţă de d-l general Lahovari, ministru de rĕsboiŭ. Ofiţerul japones, însoţit de căpitanul N. Crupenski, adjutantul d-lui ministru de rĕsboiŭ, a visitat pirotechnia, atelierele de confecţiunĭ ale armatei şi regimentul de geniu, apoi regimentul 10 de artilerie, regimentul 6 de roşiorĭ, spitalul militar central şi regimentul 21 de infanterie. Vinerĭ diminéţă a visitat arsenalul, şcóla de ofiţerĭ, pulberăria dela Dudeştĭ, ér după amédĭ dimpreună cu căpitanul O. Th. Sander din artileria suedeză — care a asistat timp de o lună la esercitiile de tir de rĕsboiu ale artileriei române — a visitat forturile din jurul capitalei.

Membrii comisiunei regale italiane, d-nii general Parravicino şi maior Ralieri, carĭ vor notifica M. S. Regelui Carol urcarea pe tron a M. S. Regelui Victor Emanuel, sosesc în Bucuresci astădĭ în 23 Septemvrie v.

Museu industrial. Camera de comerciŭ din Ploescĭ a luat iniţiativa sĕ înfiinţeze în acest oraş un museu industrial. In acest scop s'a trimis la toţĭ agricultorii şi industriaşii din judeţele carĭ aparţin circonscripţiei acestei Camere adrese prin carĭ îi rógă sĕ trimétă museului mostre din productele fiă-căruia.

Bilete de liberă petrecere în ţéră. Termenul pentru liberarea biletelor de liberă petrecere în România a streinilor s'a prelungit până la 1 Octomvrie. Poliţia a luat, se dice, disposiţiă, ca streinilor carĭ sunt stabiliţĭ de 10 anĭ în ţéră sĕ nu li-se pretindă bilete de liberă petrecere în ţară. Ei vor trebui numai sĕ se înscrie la poliţie, într'un registru special pentru acest scop.

Dar pentru biserică. D-l *Vasile Craiovean* din Hălchiu, com. Braşovului, a dăruit pentru biserica rom. gr. or. din Hălhiu un policandru în valóre de 130 cor. Étă o faptă demnă de imitat. Mulţumim d-lui Craiovean. *Hălchiu,* 1900 20 Sept. — *C.*

Cununiă. D-l *Dimitrie Olariu,* învĕţător în Bobda se va cununa mâne în 7 Oct. n. cu d-ra *Veturia Măria Mlădin* fiica d-lui Gr. Mlădin din Chişineu.

D-l *Dr. George Ciuta* din Rebrişóra şi d-ra *Mariţi Bolgga* din Turda se vor cununa în 11 Oct. n. în biserica gr. or. din Turda.

De necredut. Mii de mulţumirĭ şi scrisorĭ de recunoscinţă constată, că fluidul Elsa de Feller s'a dovedit ca cel mai bun la diferite bóle, chiar şi la acelea, unde alte medicamente nu vindecă. Cu deosebire vindecă frigurile, podagra, reuma, durerĭ de cap, piept şi de dinţĭ, junghiurĭ, durerĭ de stomac, de ochĭ etc. iute şi sigur. 12 sticle 5 coróne franco. Singurul producent e Eugen V. Feller, farmacist în Stubica Nr. 135, Comitatul Agram. La nicĭ o familiă sĕ nu lipséscă acest mijloc escelent esaminat de autoritatea sanitară, şi aflat de cel mai bun mijloc, pe care órĭ-cine, de-l folosesce odată, pentru efectul sĕu îl va folosi permanent. „Orb am fost deja, şi numai „Fluidul Elsa“ de Feller mi-a salvat lumina ochilor — scrie Szücs Péter din Budapesta (Felsörakpart 9).

Toţĭ vecinii lui George, şi ai acelora ce primiseră decoraţiunĭ, se repediră la ei, ca sĕ le privéscă.... Mulţĭ plângeau, că n'au putut sĕ capete şi ei una şi se jurau, că, făcêndu-se bine sĕ sbóre din nou în foc, dór or căpăta şi ei o aşa mândreţe....

*

A doua di, doctorii îi făcură operaţiă ca sĕ-i scótă glonţul din pulpă.... George suportă durerea fără sĕ scótă vr'un cuvênt séu ţipĕt de durere.... Doctorii erau uimiţĭ de acéstă tăria de suflet.

Un doctor român dise unui doctor strĕin de lângă el:

— Vedeţĭ... Cu curagiul cu care suportă durerea, tot aşa se şi lupta!

— C'est vrai, dise francesul uimit de acéstă ascundere a durerei.

George adormi. Operaţia reuşise pe deplin.

Când deschise ochii, după câte-va ceasurĭ de somn, dete cu ochii de o femeiă, care, aplecată asupra lui, îl privia.

Mirat, se uită la dênsa.

— Ce, George? Nu mĕ cunoscĭ? dise tînĕra fată privindu-l cu iubire.

— Cum tu, Catrino? Tu aicĭ? Cum? Ai venit sĕ luptĭ şi tu?

— Nu, dragul meu, am venit sĕ alin durerile soldaţilor, îngrijindu-i ca o mamă, precum a făcut şi iubita nóstră Princesă şi multe alte dómne de familiă înaltă.

Bea aceste doctorii, ca sĕ te facĭ sănĕtos şi sĕ sborĭ din nou la luptă.

George beù doctoria pe care i-o dete Catrina, şi mai că ar fi sărutat'o, de nu i-ar fi fost ruşine de camaradii sĕi.

*

Rĕsboiul se sfirşesce şi George plécă cu Catrina acasă....

Ajunşĭ în marginea satului, toţĭ le eşiră înainte ca sĕ-i priméscă.... Toţĭ lăudau vitejia lui George, pe care o povestise prietinii lui.

Toţĭ se uitau cu admiraţiă la decoraţia ce-i strălucea pe piept.

Lui Graur, unchiaşul satului, îi scăpărau ochii uitându-se la ea. „E rĕsplata pentru oştenii bravĭ“ apoi crăşnind din dinţĭ, „aşĭ fi vrut sĕ merg şi eu la rĕsboiŭ.... dér nu m'a lăsat betegile mele de picióre.

Şi cum aflară, că şi Catrina îngrijise de rănitĭ, tóte fetele se uitau la ea cu admiraţiune.

Tot satul îi petrecù cu alaiŭ.... Nu se audia decât:

— Ce mândră părechiă... Par'că-i Făt-Frumos şi Ileana Cosinzeana din poveştĭ.

Peste o sĕptĕmână, o nuntă mare se celebră în biserica satului. George şi Catrina erau uniţĭ pentru tótă viaţa de bĕtrânul preot al satului.

Fù mare veseliă în diua aceea în ograda lui Moş Vasile, tatăl lui George. Toţĭ se bucurau la nunta lui George şi fericiţĭ, că au scăpat de Turcĭ, îşĭ rĕsturnau pe gât vinul profiriŭ din ulcele în cinstea lui George şi a Catrinei.

(„Ap. Naţ.“) **Tr. Stoenescu.**

POVESTE.

De pe vremea, când Mântuitorul nostru Isus Christos umbla pe pământ, însoţit numai de prea credinciosul sĕu apostol Petru.

Intr'unt sat, nu departe de locul, unde poposise spre odihnă, ajunşĭ de oboséla drumului îndelungat, ce făcuse Domnul Christos cu Sf. Petru, trăiau două familii sĕrmane, dér oneste, ce-şĭ agonisia hrana dilnică în chipul cel mai cinstit. Unul se îndeletnicea cu stupăritul, ér celalalt cu crescerea oilor.

Deplina înţelegere, ce esista între ei, punea în mirare pe toţĭ cáţĭ îi cunosceau; căcĭ nimic nu clintia unul din loc aprobarea celuilalt.

Ceea-ce le turbura însĕ liniştea şi fericirea sufletelor lor era, că Dumnedeu nu-i învrednicise sĕ aibă nicĭ un copil.

Vedeau cu ochiĭ, cum se scurge vremea de repede, simţiau greutatea anilor apăsând spinarea lor încocârjată de bĕtrâneţe; dér nădejdea, că Dumnedeu nu i-a dat uităreĭ, nu-i părăsise încă.

Nu era sculare, nicĭ culcare, în care sĕ nu mulţuméscă Domnului, că i-a ţinut bine până aci.

Dumnedeu însĕ, care veghiază deopotrivă asupra tuturor, pe semne a ascultat ruga lor, căcĭ într'o di, nevasta ciobanului născù un băiat, ér a stuparului o fată. Cine ar pute spune bucuria bĕtrânilor, când au audit ţipetele nouilor veniţĭ? Pe nu mai încăpea locul de bucuriă. ... au năuc-

Alegere de cantor. — Un parochian de pe Tocile ne rógă a publica următórea scire: „Dumineca trecută s'a făcut la biserica S-tei Treimi de pe Tocile alegerea de cantor, care s'a publicat în biserică, dér nu şi pe cale diaristică, ca sĕ afle şi alţii. Concurenţii erau doi: unul d-l Lăzăreanu, care după-ce servise un an întreg gratuit, a înaintat rugare la comitet ca sĕ-l priméscă şi mai departe pe plată. On. Comitet i-a şi încuviinţat 10 fl. lunar pe timp de un an, dér nu a trecut mult şi On. comitet şi-a schimbat părerea, căci Dumineca trecută a fost ales de cantor concurentul D. Badea, pe când d-l Lăzăreanu n'a fost ales, ci i-s'a mijlocit numai o rebonificare de 50 fl. dela biserică şi alţi50 fl. din partea noului ales, va sĕ dică 100 flor. Nu sciu dĕu, ce fel de dreptate este şi aceea, ca unul care a slujit timp de un an de pomană, sĕ fie acum lăsat pe drum, măcar că cel nou ales nu este mai bun decât Lăzăreanu. — Un parochian".

Adunare de control. In 29, 30 şi 31 Octomvrie n. c. se va ţiné adunarea de control, la care sunt avisaţi din partea magistratului orĕşenesc din loc a participa toţi concediaţii, reservistii şi reserviştii de reîntregire a tuturor corpurilor de trupe ale institutelor armatei permanente şi a marinei de resbel, cari anul aceste n'au făcut serviciu activ, fără deosebire de sunt ori nu stabili pe teritoriul braşovean. Cei din suburbiul de sus au sĕ se presenteze în 29 cei din Braşovul-vechi şi stupină în 30, cei din cetate, Blumena, Timişul de sus şi de jos, din Dêrste şi Predeal pe cei ce în dilele amintite nu s'au presentat în 31 Octomvrie în Strada négră nr. 27. Cei ce nu s'ar puté presenta în dilele sus amintite, se vor presenta în 15 şi 16 Novembre negreşit.

Telefon între Bucuresci şi Budapesta. Direcţiunea poştelor şi telegrafelor din România a întrat în tratări cu direcţiunea telegrafelor şi poştelor ungare pentru încheerea unei convenţiuni telefonice, după care o linie telefonică directă se va construi între Budapesta şi Bucuresci.

Predici. Mâne, Duminecă, va predica în biserica din cetate d-l capelan militar Nic. Fizeşan.

Krüger şi conferenţa din Haga. Preşedintele Krüger, imediat ce va ajunge la Bruxella, va adresa o telegramă către tribunalul arbitral din Haga, cerênd intervenirea lui în favórea Burilor.

Concert. Mâne, Duminecă séra, va cânta musica militară în sala de concerte. Intre altele vedem în program şi romanţa naţională „In pădurea înverdită", de Ionescu. Inceputul la 7 óre. Preţul 60 bani. Tot mâne va cânta musica orăşenéscă la „Europa".

Scrisori Pedagogice din România.

I.

Scrisórea unui fost elev, astădi director de şcólă, către profesorul sĕu.

Mult stimate Domnule Borgovan!

Am aflat cu mare bucuriă scirea, că D-Vóstrĕ aţi primit sarcina de-a pregăti mai departe pe elevii, cari au mai rĕmas din desfiinţata şcólă normală de institutori, întovărăşindu-i la Bêrlad. — Şi cred de altmintrelea, că acea şcólă merită cinstea de-a fi urmată până la mormênt de acel, care mult şi cu folos a muncit, pentru a-o face ca, în scurta ei esistenţă, sĕ dea ţĕrei atâtea serii de institutori, pe cât s'a putut mai bine calificaţi şi pe deplin pĕtrunşi de misiunea lor cea sfântă.

Noi, absolvenţii şcólei de institutori, am fost tot-déuna modeşti şi destul de mulţumiţi, când am vĕdut, că putem sĕ ne îndeplinim cu punctualitate şi conscienţă tóte datoriile nóstre, urmând devisa poetului latin: „*et si fractus illabatur orbis, impavidum ferient ruinae*".

Nu vom împinge nici-odată însĕ păn' acolo modestia, încât sĕ lăsăm a-se răpi şcólei de institutori onórea, la care ea are drept.

Décă n'ar fi avut, decât meritul de a fi reformat metodele de învĕţământ, producênd însemnată mişcare pedagogică din timpul din urmă, şi tot ar fi de-o mare însemnătate opera ei. Numai în viitor când lipsa acelei şcóle se va simţi adênc, se va înţelege cât de grea este lovitura, ce s'a dat învĕţământului primar, prin desfiinţarea ei.

Mĕ gândesc la măhnirea ce vor fi simţind-o cei din urmă elevi, vĕdêndu-se părăsiţi de profesorii, pe cari nu se póte sĕ nu se fi deprins a-i iubi. Durerea lor sufletéscă este de sigur tot aşa de mare ca a copiilor nevoiţi a-se despărţi pentru tot-déuna de părinţii lor! Cu ce ilusii au întrat în şcólă şi ce crudă desamăgire li-s'a reservat!

Acum aflu, că după tóte celelalte, li-se cere sĕ-şi procure singuri şi cărţi, şi haine, şi pat, şi saltea. Óre Ministerul nu scie ori nu vrea sĕ ţină sémă, că, décă acei elevi au rĕmas sĕ urmeze păn' la sfîrşit acea şcólă, n'au făcut'o de bogaţi!? — A! décă părinţii lor ar avé mijlóce, atunci ar fi fost cu totul alt-ceva: un singur elev n'ar fi mai rĕmas în şcóla de institutori, pe dată ce au vĕdut, că noua lege îi cobóră pe aceeaşi tréptă cu funcţionarii inferiori de pe la primării şi sub-prefecturi, unde nu se cere altă sciinţă, decât cele 4 clase primare! Căci e indiscutabil — mi-se pare — că nu póte cine-va trăi numai cu dragostea misiunei sale, ori cât de mare şi de sfântă ar fi ea: „*Primum vivere, deinde philosophari*" este, în acéstă privinţă, un vechiŭ şi mare adevĕr.

Sunt sigur însĕ, că D-Vóstrĕ nu veţi lăsa ca nisce buni elevi, după-ce şi-au întrerupt alte studii şi au întrat într'o şcólă, care avea o menire frumósă şi măréţă, procurându-le tot-deodată o esistenţă onorabilă, — sĕ fiă nevoiţi a-o părăsi, nu atât din causă, că vĕd înmulţindu-se fără sfîrşit spinii carierei, cât din causă, că nu vor puté sĕ-şi procure nici cărţi, nici haine, nici celelalte lucruri, cari li-se cer.

In particular aşi vré, cu acéstă ocasiune, se atrag bine-voitórea D-Vóstrĕ atenţiune asupra elevului St. M. N. din clasa II. Acest elev a fost eminent din tóte punctele de vedere, atât în clasele primare, pe cari le-a trecut sub conducerea mea, cât şi în gimnasiu şi nu mĕ îndoesc, că şi în şcóla de institutori, în anul şcolar trecut, a probat d-lor profesori, că dênsul ar ajunge un admirabil institutor.

Ca sĕ-şi pótă procura, în anul trecut, obiectele necesare pentru instalare în şcólă, a trebuit sĕ-l ajut eu şi alţi colegi, — părinţii sĕi fiind cu desĕvêrşire sĕraci. Acum ni-ar fi aprópe imposibil sĕ-l mai putem ajuta cu ceva; dér nici nu ni-ar plăcé de loc sĕ vedem, că el, în loc de-a fi şi a rĕmâné o pildă vrednică de urmat pentru elevii sĕraci şi sârguincioşi, ar rĕmâné din contră fără nici un rost. De aceea nădăjduesc, că D-vóstrĕ veţi binevoi a interveni la Minister pentru ajutorarea unor astfel de elevi şi că intervenirile D-vóstrĕ nu vor rĕmâné fără succes.

Pe lângă simţĕmintele de iubire şi stimă, elevii D-vóstrĕ vor avé încă un motiv sĕ cultive tot-déuna în inima lor, simţĕminte de recunoscinţă către acela, care a fost — şi sper, că va mai fi — sufletul şi inima şcólei normale de institutori.

Rugându-vĕ sĕ mĕ scuzaţi, că vĕ scriseiŭ din pripă, rĕmân al D-vóstrĕ devotat.

Petru Radulescu,
director de şcolă.

Caracal, 16 Septemvrie 1900.

Adunare de învĕţătorĭ.

De lângă Oraviţa, Oct. 1900.

La Oraviţa s'a ţinut Duminecă în 30 Sep. n. o adunare de învĕţători al cărei succes a întrecut aşteptările.

Numĕr însemnat de fruntaşi români, ca protopopi, profesori, advocaţi etc. din diferite părţi ale Bănatului luară parte la adunare, sosind la Oraviţa încă din diua precedentă, când se ţinù şi vesela séră de cunoscinţă.

In diua a doua s'a ţinut adunarea. Numĕrul celor din sală era ca la vre-o 300. Adunarea fù condusă de d-l Tr. Linţa, ér delegat din partea Consistoriului din Caransebeş era d-l protop. Al. Popovici. Mare bucuriă i-se făcù adunărei în şedinţa primă, când i-se aduse la cunoscinţă, că preotul onorabil Ioan *Petroviciŭ* din Ciclova română făcù în favorul reuniunei un dar de *peste 1200* cor. constătător din 10 acţiuni de ale „Oraviţanei". S'a înscris un numĕr frumos de membri. S'au cetit în şedinţa primă şi douĕ disertaţiuni: una de d-l Ilie *Trăilă* despre „schimbarea sistemului de instrucţiune de adi", alta de d-l Ioan *Simu*: „Cultura ca fond de viaţă şi regeneratorul ortodoxiei".

In şedinţa 2-a de după amiadi s'a vĕdut din raport, că Reuniunea a avut în anul espirat *299 membri ordinari* şi *66 fundatori*, ér *averea 13.000* cor. în bani şi 13.040 cor. restanţă. Adunarea următóre s'a hotărît a-se ţiné în Panciova.

X.

Ţéra Oaşului, 25 Sept. 1900.

Am credut, că se va afla o persónă mai destoinică ca mine, care sĕ scrie ceva despre adunarea, ce s'a ţinut în 29 August a. c. în ţinutul romantic al Ţĕrei-Oaşului, comună curat românéscă: Bicsad, unde învĕţătorii din comitatele Sătmar-Ugocia şi-au ţinut adunarea generală a Reuniunei lor.

Incă din 28 Aug. a început a se aduna învĕţătorii din tóte părţile cu atât mai vêrtos, că în diua aceea a fost şi peregrinagiul (bulciugul) îndatinat a se ţiné aici. In 29 Aug. dim. la 9 óre ne-am adunat cu toţii în şcóla română gr. cat., unde aşteptarăm pe d-l preşedinte Atanasiu Lupan, învĕţător în Baia-sprie, care şi veni cu mai mulţi colegi şi alţi fruntaşi.

La 10 óre preşedintele printr'o vorbire urmată de însufleţite urări de „sĕ trăiéscă" deschise adunarea şi apoi s'a constatat, că din 92 de membri ordinari erau presenţi 44, aşa-dér nici jumĕtate. Mai slab a fost representat tractul Torţului, de unde au fost numai doi, ceilalţi nici măcar absenţa nu şi-au scusat'o. Dintre d-nii preoţi n'au fost numai M. O. D. Atanasiu Demian, care e şi membru fundator, preotul local Gavriil Sabo şi On. D-n protopop Tractual Iuliu Darabant. Dintre ceilalţi se vede, că puţini décă mai sunt cari se intereséză de causă dăscăléscă, pentru-că cei mai mulţi nu se ţin într'o brazdă cu dascălii. Óre preoţii pentru-ce se mai numesc cenducĕtorii poporului?

A urmat apoi cetirea raportului general prin d-l notar Ioan Leşan, lucrat cu multă conscienţiositate şi pricepere. Din acest raport s'a putut constata activitatea întregei Reuniuni prin filialele sale.

Notarul gen. la finea raportului a făcut alusiunea, că în cele mai multe comune s'au constatat neînţelegeri între preoţi şi învĕţători, de aci urméză apoi, că şcóla şi poporul sufere fórte multe. Punctul acesta a şi dat ansă la o viuă discuţiă. Preotul local G. Sabo a fost de părere, că neînţelegerile între preoţi şi învĕţători provin mai ales de-acolo, că învĕţătorii nu vréu sĕ recunóscă pe preoţi ca directori. Mulţi s'au ridicat şi au vorbit şi *pentru* dreptul preoţilor de a fi numiţi directori şi *contra*, că nu ar avé acest drept din causă, că

---

ciţi de colo până colo, fără sĕ scie de ce sĕ se apuce mai 'nainte. Inimile lor bĕtrâne băteau cu tăria tinereţei de sĕ le iasă din piepturi; casa li-s'a umplut de-o lumină cerêscă.

Dat'au apoi de veste prin vecini chiemând pe mic pe mare de s'au tot veselit cu toţii trei dile de-arêndul. Dér când a fost la botez, *Păun* l'au numit pe băiat, căci era mândru fără sémĕn, pe fată *Flórea* au chiămat'o, căci dragă ca şi florile era, în mijlocul cărora se născuse.

Acum dilele treceau fără sĕ se prindă de veste, perii bĕtrânilor albiseră ca flórea de zăpadă, fără sĕ se ţină sémă, ér copiii cresceau zor nevoiă, spre marea bucuriă a părinţilor, ce-i priveau ca pe-o icónă, şi mirarea lumei, care nu mai vĕduse de când era aşa frumuseţe pe pământ.

Vreme multă s'ascunsese după perdéua trecutului, copiii crescuseră mari prindênd bine de ajutor, fata aducea apă cu găleţile dela isvorul din vale în locul mame-si, care nu mai putea urca dealul; ér băiatul ducea vitele la păşune; singur, tată-sĕu, scurtându-i-se vederile.

Când fata trecea, cântând, prin mijlocul livedilor, cu cofiţa pe mână, sĕ ia apă dela isvorul, ce şagalnic devale şerpuia printre ierburi, totul părea mişcat în juru-i.

Florile şi ierburile îşi plecau vêrfurile, pe unde avea sĕ calce piciorușu-i mic şi delicat, aşternând un covor móle în cale-i; isvorul amuţia locului stăpânit de viersu-i pătrundĕtor; văile-i purtau cântecul în depărtări, făcênd sĕ trécă fiori de dragoste prin inimi de voinici.

Flăcăul, doinind din fluer, pe muche de deal păscêndu-şi mica turmuliţă, aprindea în inimile stinse de bĕtrâneţe focul ardĕtor al dragostei de demult, scăldând în lacrĕmi multre priviri.

De jale adêncă, pornit'a 'n cântec de fluer din suflet de voinic, bradii 'şi plecau frunţile, mişcaţi de atâta farmec; ér munţii îşi crepau crescetele spre a-i prinde cântecul.

In graiul lor, când se strigau, în mişcări când se prindeau de şagă, în joc când îşi uneau mânile peste mijloc ca doi îndrăgostiţi, erau făcuţi unul pentru altele.

Toţi câţi-i dăreau împreună, se rugau pentru fericirea şi sănĕtatea lor.

Când mai târdiu s'a aflat de dragostea lor, nimeni nu era care sĕ-i pismuiască; pe feţele tuturor se cetea acea bucuriă isvorîtă dintr'o inimă curată pentru o apropiată fericire.

*

A doua di, la prândul mare, diua Duminecei, pornì Domnul cu Sf. Petru sĕ-şi urmeze calea mai departe.

Apropiindu-se de satul vecin, aud strigăte şi chiote, bătăi de tobă, cântări de lăutari, pocnituri de bice, cum se obicinuesc 'n dile mari la nunţi.

Păşind cătr[illegible] mijlocul satului, vĕd înainte flăcăi în [illegible] de sĕrbătóre, călări pe cai cu cómel[illegible]tite 'n creţuri cu ţopi şi ciucuri de la[illegible]e; la fie-care cal batistă legată sub bărbie de zăbalele frânelor, urmaţi de lume multă, ce făcea alaiŭ mare.

La mijloc într'o căruţă de flori, trasă de cei mai frumoşi cai, se dăria un chip frumos de fată mare neatinsă decât de radele sórelui, cu trup de zînă din poveste, pĕr de aur mătăsos în care-şi aninase, ca în dilele de sĕrbătóre, floricelele încă ne scuturate de roua dimineţei, culese din câmpiă.

In urmă, de-a drépta, călare, mirele cu pĕrul auriŭ lăsat pe spate ca un Fĕt Frumos; de-a stânga, un flăcău ducea bradul împletit cu busuioc şi florile câmpului.

Era Păun şi cu Flórea. Ei mergeau sĕ se unéscă prin legătura de credinţă, ce trebuiau sĕ depună, după datina creştină, la altarul Domnului.

Însu-şi Domnul Christos a fost atât de mişcat de chipul ei de fecióră şi de al lui trup voinicesc, că oprindu-se locului, face semne credinciosului sĕu, căruia, cuprins de înduioşare, 'i dice:

— Petre, vedi tu părechia aia de tineri, ce merge cu atâta alaiŭ?

— „Da, Dómne, o vĕd, rĕspunse Sf. Petru.

— „Credi tu c'au sĕ fie fericiţi?"

— „De ce mĕ mai întrebi? Privesce-i numai . . .".

— „Ţi-se pare Petre; când mĕ gândesc însĕ, că după trei césuri o sĕ fie despărţiţi în chipul cel mai dureros, ce esistă pe lumea asta, mĕ apucă alte gânduri . . .".

— „Fă-mĕ sĕ pricep, Dómne".

— După trei césuri dela cununie, miresa va murì. Atâta le-a fost dat sĕ trăiéscă

n'au studiat pedagogiă. S'a terminat discuția cu pace și nu s'a hotărît nimic.

După acésta s'au ales comisiunile pentru culegerea taxelor, censurarea rațiocinului, a propunerilor și a înscrierei membrilor noi. Ca comisiunile sĕ-șĭ pótă isprăvi lucrul, ședința s'a suspins pe 15 minute; după-ce a urmat apoi ședința a II-a. (Comisiunilor trebuia sĕ li-se dea mai mult timp. Ce-au putut ele face în 15 minute? — Red·)

După deschiderea ședinței a II-a comisiunea însărcinată cu culegerea taxelor prin raportorul sĕu a spus, că membrii noi nu s'au înscris, ér dela membrii vechĭ au incurs taxe fórte puține. Comisiunea socotelilor prin raportorul sĕu spune, că socotéla anului trecut s'a aflat în bună ordine.

Comisiunea pentru studiarea propunerilor prin raportorul sĕu G. Brătean a arătat, că: I. *Petru Ille* învĕț. în Trip, considerând, că deși preoții sunt recercațĭ prin Ven. Consistoriu, ca în tótă sĕptĕmâna două óre sĕ catechiseze în școlă la elevĭ, acésta domnii preoțĭ și directorĭ tot nu o fac; spune ca sĕ se cĕră în privința acésta întrevenirea veneratului Consistor, ca preoții sĕ-șĭ facă datorința.

II. Considerând, că cei mai mulțĭ domnĭ preoțĭ nu comunică circularele referitóre la școlă cu învĕțătorii, ca acele sĕ fiă întroduse în protocolul școlei și din aceste se nasc neînțelegerĭ; același propune, ca și în privința acésta sĕ se recerce Ven. Consistoriu, ca sĕ îndrume pe protopopĭ, ér aceștia la rêndul lor pe preoțĭ ca sĕ comunice circularele privitóre la școle și invețământ și cu învĕțătorii și spre control sĕ-șĭ scrie și învĕtătorul numele arătând, că a luat ordinațiunea spre sciință.

III. *G. Brătean* propune, ca comitetul central sĕ se pună în contact cu alte Reuniunĭ din vecinătate în privința înființărei unui convict în Baia mare pentru copii, carĭ umblă la școlă.

IV. *Petru Pop* propune, ca Reuniunea sĕ facă un proiect de statute pentru o asociațiune de înmormêntare a membrilor Reuniunei. Și acéstă propunere se primesce și cu ducerea îndeplinire se însărcinéză comitetul central.

In urmă s'a cetit disertațiunea: „Poesia română în Ṭéra Oașului“ ca espresiune religiósă morală a sentințelor poporului. Acésta s'a cetit prin G. Brătean v.-președintele Reuniunei a fost premiată cu un galben prin președintele Reuniunei.

In fine președintele a închis adunarea prin o vorbire, esprimând speranța, că pe viitor în Șomcuta mare vom participa mai mulțĭ.

Arg.

Necrolog. Jalnicii: Poliosenia I. Sotir mamă, Alexandrina, Sofia și Maria surorĭ, Stefan și George frațĭ, Miltiadi M. Popovicĭ și Anton Popovicĭ cumnațĭ, mătușe, nepóte, nepoțĭ, strănepoțĭ, verĭ și verișóre cu profundă durere vĕ fac cunoscut perderea prea iubitului lor **Ioan I. Sotir** încetat din viață în etate de 38 anĭ și vĕ rógă sĕ binevoițĭ a asista la ceremonia funebră, care va avé loc Sâmbătă 23 Sept. c. órele $3^1/_2$ p. m. la Capela cimitirului Bellu. Bucurescĭ 1900.

— *Ian Bala*, absolvent al gimnasiului din Beiuș, după suferințe a rĕposat în 26 st. n. și s'a înmormêntat în Vașad din Bihor. Fiă-i țĕrîna ușóră!

ECONOMIA.

Producțiunea de seminṭe de lucernă. In țéra nóstră acéstă plantă s'ar putea cultiva cu mare succes și pentru producțiunea de seminṭe. Spre acest scop e bine sĕ se alégă lanurile mai vechĭ de lucernă, menite a fi după aceea arate, căcĭ prin acéstă producțiune tufele de lucernă slăbesc mult și pier. Pentru sĕmênță este mai potrivită recolta a doua de lucernă și, când se cóce, ceea-ce se cunósce pe colórea brună-închisă a fructului, lucerna se cosesce, lăsându-se în lan până ce se usucă, apoi se treeră și se curăță. In mic, treeratul se face mai bine cu îmblăciul, ér curățitul prin vênturare și ciuruire. In mare, se treeră cu mașina și se curăță cu mașinĭ speciale. Un hectar de lucernă produce 500—800 klgr. de sĕmênță, care are tot-déuna preț bun din causă, că este căutată din țĕrile muntóse și nordice, ca Elveția și Germania, ce cultivă lucernă pentru furagiŭ, dér nu o pot cultiva din causa climei pentru sĕmênță, astfel, că ar putea devenì un important articol de export pentru România, al cărui sol și a cărei climă se potrivesce fórte bine pentru cultura seminței de lucernă. In present țĕrile amintite importéză cantitățĭ marĭ de lucernă din Francia de sud (Provence), Italia și Ungaria.

Cuscuta. Cel mai mare dușman al câmpurilor de lucernă este *cuscuta* (numită și rîia), care este o plantă parasitară, ce înfășóră lugerii verḑi ai lucernei cu firele sale subțirĭ verḑĭ-gălbue. Acest parasit pĕtrunḑênd în planta atacată se hrănesce cu seva (sucul) ei, o înăbușe și în cele din urmă o omóră.

Cuscuta ivită într'un lan de lucernă cu greu se póte stîrpi. Observându-se la început focare de infectațiă cu cuscută, acestea trebue numai decât arse cu pae și după aceea săpate séu arate cât se póte de adênc. Nicĭ așa însĕ nu e sigur, că acest parasit nu se va ivi din nou în alt loc.

Cuscuta de regulă vine în cultură fórte ușor chiar la sĕmănarea lucernei, căcĭ sĕmênța de cuscută sémĕnă cu cea de lucernă, numai că e ceva mai mică. Pentru a ne feri de acéstă plantă parasitară, este dér bine ca sĕ alegem sĕmênța de lucernă cu cea mai mare îngrijire, și décă a fost recoltată dintr'un lan fie cât de puțin infectat, înainte de a o séména trebue curățită cu o mașină anume construită pentru scopul acesta. Când cumpărăm sĕmênță de lucernă din comerciŭ, trebue sĕ o luăm numai dela comerciantĭ cunoscuțĭ bine nouĕ, căcĭ în timpul din urmă ea se póte falsifica cu fel de fel de alte seminṭe și cu corpurĭ strĕine.

Afară de acésta cumpărarea trebue făcută numai pe garanțiă, dér chiar și în acest cas înainte de sĕmĕnat trebue sĕ se trimită o probă spre analisă unei stațiunĭ agronomice. Printr'o simplă analisă se pot evita pagube necalculabile, și numai prin ea se póte constata valórea culturală a seminței: décă este curată și nefalsificată.

Sĕmĕnatul lucernei. La un hectar se sémĕnă 25—30 klgr. de sĕmênță de lucernă, séu décă sĕmênța nu este de cea mai bună calitate, ceea-ce se póte esamina printr'o probă de încolțire, se pune ceva mai mult. Regula este sĕ se semene cât de des, căcĭ lucerna rară ușor póte fi înăpădită de ierburĭ și buruienĭ, care de o parte îi strică, de altă parte scade calitatea furagiului obținut.

Sĕmĕnatul, în clima nóstră, trebue făcut cât de timpuriŭ, îndată ce nu mai este témă de îngheṭurĭ și nicĭ decum prea târḑiŭ, pentru că căldurile găsind lucerna abia rĕsărită, ea póte suferi de secetă și de insecte. Timpul sĕmĕnatului se hotăresce după climă și localitate; în țéra nóstră va fi bine a o sĕmĕna în decursul lunei Martie, pe timp nu prea umed și căldicel. Când însĕ condițiunile de umiditate în pămênt și atmosferă sunt favorabile, se póte sĕmĕna lucerna și mai târḑiu până la începutul lui Maiu. In regiunĭ însĕ cu primăvara mai secetósă, este mai bine sĕ se semene tómna. Sĕmĕnatul se póte face cu mașina obicĭnuită de sĕmĕnat în rêndurĭ. De preferință însĕ se va sĕmĕna prin împrăștiere, fie cu mâna, fie cu mașina.

Când se sémĕnă cu mâna este bine a amesteca sĕmênța cu aceiașĭ cantitate de nisip mĕrunt și uscat pentru a puté obține o împrăștiere mai uniformă. In rêndurĭ se sémĕnă lucerna la distanță de aprópe 11 cm.

Cultura lucernei. Locul destinat pentru a fi sĕmĕnat cu lucernă, trebue sĕ fie curat, fără buruienĭ și de aceea se dă preferință locurilor, carĭ în anul premergător au fost cultivate cu plante prășitóre (porumb, sfeclă, tutun etc.). Tómna după recoltarea acestora, locul trebue arat cât se póte de adênc. Primăvara se ară din nou, se grapă și se mĕrunțesce bine și apoi se sémĕnă, grăpându-se apoi din nou cu grape de mărĕcinĭ séu se tăvălugesce numai cu un tăvălug inelat. Peste lucernă este bine sĕ se semene o plantă protectóre (grâu, orz, ovĕs séu borceag), care scutesc lucerna tînĕră de vênturĭ și de secetă. Planta protectóre trebue cosită de timpuriŭ, căcĭ devenind prea mare opresce aerul și lumina de a pĕtrunde la lucernă și o póte vătĕma.

După esperiențele făcute la noi în țéră, lucerna se mai póte sémĕna cu succes primăvara într'o tarla de grâu de tómnă. Indată-ce nu mai sunt de temut îngheṭurĭ se sémĕnă lucerna în grâu și pe urmă se grăpéză cu o grapă de mărăcinĭ séu de fier, și décă e posibil sĕ se tăvălugéscă în urmă. Mulțĭ ar fi înclinațĭ a crede, că prin acéstă grăpare s'ar putea smulge și strica grâul. Insĕ esperiența a dovedit, că grâul chiar folosesce din acéstă grăpătură, și de aceea o recomandăm tuturor spre încercare.

Urmând timp favorabil, după cosirea plantei protectóre lucerna se va desvolta repede și póte da chiar în acel an o recoltă. Este însĕ de recomandat, ca în anul cel dintâiu lucerna, décă nu se póte cosi, sĕ nu fie păscută cu vitele, și este cu totul oprit sĕ fie păscută cu oile. In fie-care primăvară, după aceea, este bine, ca câmpurile de lucernă sĕ fie grăpate înainte de a începe vegetația, cu grapă obicĭnuită séu mai bine cu grapa de fânațe. Cu acest prilegiu se mai póte arunca câte nițică sĕmênță prin mușuróiele de cârtițe și de furnicĭ și prin goliștĭ. In chipul acesta mușchiul și iérba se vor distruge, lucerna va rĕmâné curată, se va împiedeca rărirea și se va obține mai mulțĭ anĭ d'a-rêndul recolte tot atât de bogate, ca și în anii dintâiu.

Grăpatul se recomandă nu numai primăvara, ci chiar după fie-care recoltă, căcĭ prin grăpat se distrug plantele strĕine și se afênéză nițel locul, ceea-ce este fórte priincios lucernei.

In fine mai amintim, că nu este bine a se sĕmĕna lucernă în grădinĭ și livedĭ cu pomĭ, căcĭ rădĕcinile ei lungĭ și adêncĭ strică pomilor.

împreună. — Ursita lor le este sĕ se despartă, când vor fi mai fericițĭ în viață. Cum acesta-i momentul suprem, lucrul este destul de lămurit“.

— „Bine, Dómne, dér nu e nicĭ un chip de scăpare?“

— „Ba da, Petre, dér fórte greu“.

— „Și, anume, cum?“

— „De se va găsi cine-va, ca sĕ-șĭ jertféscă din viață pentru ea, lucrul se va schimba“.

Atât a ḑis, apoi tăcut ș'a aruncat privirea aiurea în zare.

Sf. Petru, îndurerat de cuvintele Domnului, căuta sĕ iscodéscă în mintea lui vre-un mijloc, prin care sĕ pótă înlătura rĕul.

Domnul Christos, ghicindu-i gândul se întórce către el grăindu-i: „Cam greu, Petre, ceea-ce vreai tu, totușĭ...“ și érășĭ a tăcut.

Mergênd gânditorĭ, unul lângă altul, nu departe în calea lor, ḑăresc pe un bĕtrân moșnég, ce abia se tîrâ sprijinindu-șĭ bĕtrânețele în toiag. — Nu pășia mult bĕtrânul înainte, că deîndată-l vedeai oprindu-se și, ridicând privirea către ceriŭ, făcea semnul crucei.

— „Petre, ḑice Domnul Christos, cércă și vedĭ de ți-se prinde ceea-ce 'țĭ pusesesĭ în gând: cred că-i bine venită întêmplarea acésta. — „Bĕtrânul mai are încă de trăit“.

Zîmbì, Petru, de duhul Domnului și, pășind către moșneag, îi grăi cu blândețe:

— „Moșule, vrei sĕ-mĭ spui și mie de câțĭ anĭ eștĭ?“

— „Nu sciŭ, fĕtul meu, căcĭ nu mĕ mai ajută mintea“.

Se vede tréba însĕ, că Dumneḑeu șĭ-a uitat de mine pe lumea asta“.

— „Moșule, décă ți-așĭ spune, că ai sĕ morĭ în curênd, ce ai ḑice?“

— „Așĭ mulțămì Sfântului, că nu m'a dat uitării?“

— „Dér décă ți-așĭ spune, că mai ai încă de trăit?“

— „La ce bun, când nu mai pot fi de nicĭ un sprijin?“

— „Uite, ai trăit o viață de om pân' acum; ți-ar fi de ajuns atât?“

— „Ba mĕ mir cum am dus'o și până acĭ!...“

— „Și tot mai ai sĕ trăiescĭ încă pe jumĕtate cât ai trăit...“.

— „Grea osândă!“...

— „Așa că-i grea povara vieței?“

— „Da, numai când nu te mai ajută puterile. — Pentru mine, drept ai vorbit; privesce-mĕ încă și vei grăì și mai bine“.

— „Ei!... așa e, moșule, când te ajung după urmă bĕtrânețele cu tóte neajunsurile lor: ia spune-mĭ însĕ, ce-ai face sĕ mai fii odată tînĕr, bunăóră ca tinerii ăia, ce trecură pe aicĭ?“

Bĕtrânul tresărì ca și când s'ar fi rușinat de vorbele auḑite; cerea sĕ se ridice spre-a privi pe cel ce-i vorbea așa, dér nu putù.

— „De ce sĕ ne mai amărîm ḑilele, începù bĕtrânul, la vreme de bĕtrânețe cu lucrurĭ ce nu putem folosi? Apoi, la ce sĕ poftim ceea-ce nu stă, decât în puterea lui Dumneḑeu?“

— „Dér e mai bine așa?“

— „Așa, cel puțin, s'a cam isprăvit numĕrul pașilor ce mai am de făcut până către obștescul sfîrșit, de-ar fi s'o iau dela început, ar fi sĕ trăesc din nou o viață trăită, pe care n'o mai doresc“.

— „Cum vĕd eu și puținul cât mai ai ți-se pare mult?

— „Da, mult pentru cât am dus'o?“

— „Cât ai puté sĕ te ușureḑĭ de lesne numai décă ai vrea!... Vĕḑușĭ tînĕra părechiă de adineaorĭ? Ei bine, mirésa nu va mai avé decât trei césurĭ de viață, e tînĕră, frumósă, și ar fi cel mai mare pĕcat pe lume sĕ-șĭ părăséscă așa de vreme tot ce-a avut mai scump aicĭ între noi și tocmai când se credea mai fericită.

Dăruesce-i decĭ, restul ḑilelor tale: tu, bĕtrâne, vei murì în pace, cu sufletul ușurat c'ai sĕvêrșit cel mai mare bine; ea va trăì în pace cu ce-i ce-o înconjóră, lăudând numele Domnului“.

Bĕtrânul, fără a sci cu cine vorbesce, privì lung pe Sf. Petru, apoi, ridicând mâna cu două degete întinse în sus, grăi: „Viața atât cât ni-i dată s'o trăim. Nicĭ odată nu-i bine sĕ facĭ contra voinței lui Dumneḑeu; cum am dus'o până acum, voiŭ duce-o și de acum înainte. Pentru mine îi tot una aḑĭ, când sciu ce mĕ aștéptă, pentru ea nu va fi la fel, de-i voiŭ dărui anii mei.

Si cine ar putea spune, care va fi partea lor?

Pomul uscat orĭ câte gerurĭ l'ar bate nu mai simte nimic, pentru o smicea e de ajuns o brumuliță ca sĕ-i plece capul. Nu

In ce pământ trebue pus grâul.*)

Nicĭ-odată nu trebue sĕ cultivăm grâu în pămênturĭ nisipóse, pietróse, clisóse, prea primejduite de eşirea de ape, prea din cale afară pline de pir, séu carĭ prea au sĕrăcit de azot şi de acid fosforic, prin culturĭ continue de cereale (bucate), fără a îngrăşa, a odihnì séu măcar a schimba culturile (felurile de bucate.)

Sĕ nu sĕmĕnăm în acelaşĭ an grâu după sfecle, căcĭ până se scot sfeclele s'a dus vremea sĕmĕnatului de grâu şi nu avem de fel dobândă de bunĕtatea şi curăţenia locului.

După cartofĭ timpurii, grâul se găsesce în un loc curat şi odihnit, căcĭ cartoful nu ia din pămênt decât potasă din care nu-i trebue multă grâului.

In porumbiştĭ (cucuruziştĭ) timpurii, unde am putut sĕmĕna chiar în a doua jumĕtate a lunei Septemvre, eu n'am avut nicĭ-odată róde de cele mai bogate, cu tótă înmărunţirea şi curăţenia locului. E că porumbul (cucuruzul) ce se cultivă pentru bóbe, sórbe din pămênt atâta acid fosforic şi azot, încât grâul va duce lipsă de aceste materii, ce-i trebuesc şi lui. Décă se întârdiă culesul, tăiatul ciocanilor, şi aratul, grăpatul şi sĕmĕnatul nu mai e cu putinţă în Septemvre, e socotélă greşită a se sĕmĕna în acelaşĭ an grâu seu chiar săcară.

In locurĭ puse cu fasole, ce se culege în August seu începutul lui Septemvre, grâul reuşesce de minune.

In ogóre sterpe făcute în Maiu—Iunie, arate din nou între sfintele Marii, grâul póte da róde de cele mai marĭ. Mai vêrtos décă în anul de mai nainte locul fusese ocupat cu sfecle, porumb şi alte plante de prăşit (de săpat.)

In locurĭ tarĭ, sĕlbătĕcite (pârlogite) şi chiar în fĕnaţe şi imaşe sĕmĕnate, nu se póte pune grâu, décă pămêntul n'a fost bine „prăjit" de sóre după întâia arătură, ér rădĕcinele de pir şi alte ierburĭ vivace, nu s'au uscat şi nu s'au scos cu grapele.

E bine a se ara, ér în August, spre a rĕsări ierburile, pe carĭ grapa séu cultivătórele, ce precedă sĕmĕnatul la începutul lunei Septemvre, sĕ le zdrobéscă.

In astfel de pămênt, aşa de bogat în azot, grâul póte da róde marĭ.

In răpiţiştĭ, carĭ au fost puse în pămênturĭ rodnice, grâul se face bun mai ales pentru-că: se póte ogorî timpuriu în Iunie şi rapiţa e o plantă ce năbuşesce ierburile stricătóre.

In mălăiştĭ, părîngiştĭ şi alte plante de nutreţ anuale grâul isbutesce, décă acestea s'au cules timpuriu şi pămêntul nu e secătuit.

In fóste porumbiştĭ, unde s'a sĕmĕnat la a doua prăşire colza, care s'a îngropat tómna prin o arătură adêncă, pentru a avea prin asta cea mai ieftină gunoire verde ér primăvara viitóre s'a arat şi s'a pus vr'o plantă de primăvară, ca orzóica, ovĕsul, meiul, parângul: póte urma cu mare isbândă îndată grâul, căruia 'i-s'a dat o întâia arătură în Iulie şi a doua în a doua jumĕtate a lui August séu începutul lui Septemvre.

In orĭ-ce fel de pămênt de grâu, chiar săcătuit de culturĭ repetate de bucate, poţĭ avea cele mai marĭ recolte de grâu, décă s'a gunoit bine, şi locul grâului a urmat după porumb, care nu cade (ca grâul) de se pune în primul an al gunoirei.

In bătăturiştĭ, séu suhate de oi, porcĭ, vacĭ, boi, cai, de cel puţin un an, poţĭ nădĕjdui róde bune de le spargĭ repede la cea dintâiŭ plóiă şi le arĭ a doua-óră în August, până la 15 Septemvre.

Orĭ-ce plugar îşĭ va putea lesne rênduì locul pentru grâu în asolamentele de mai sus, şi precum creerul omului ajunge un timp când nu mai póte produce nimic de soiŭ de nu-i dai odihnă séu variaţiă, tot astfel şi grâul pus după grâu nu va da róde bune, şi va sfîrşì prin a secătuì pentru multă vreme pămêntul, ér ce va da, va fi murdar şi expus insectelor şi ciupercelor stricătóre.

Mai e o cultură, numită „năvălócă", pe care o mai fac unii prin Moldova, de sigur pentru-că s'o fi audit dela vre-un strămoş, că în unii anĭ deosebit de... azotoşĭ, adecă când a plouat şi nins mult, s'a făcut grâu bun.

Acest fel de lucrare ce ne aduce aminte de timpurile când se cultiva grâul asvîrlindu-l pe loc şi se astupa prin o crangă legată de códa unui cal, stă şi adĭ în a se asvîrli cu mâna grâul după-ce se culege porumbul, şi a-l astupa cu grapele cu dinţĭ de fer. Pusul grâului cu sapa, la câmp unde se póte ara, prin porumb, e asemenea un lucru slab.

Cu tóte acestea, eu am cercat şi acestă cultură sĕlbatecă şi o găsesc... mai bună ca pusul grâului prea târdiu prin Octomvre —Noemvre, când gerul găsesce pămêntul neaşedat, lucru ce nu-i place de fel grâului, ér bietele firicele tinere nu pot trece asprele şi schimbăciósele nóstre iernĭ fără a fi tare rărite şi slăbite, şi le apucă primăverile cele secetóse neînfrăţite, neumbrite, bolnave, puţin desvoltate şi culegem mai multe bălării şi spice micĭ cu puţine bóbe în ele.

Pentru a sfîrşì, voiŭ stăruì asupra sfîrşiturilor dobândite în câmpiile Ţĕrii, unde *adăposturĭ* firescĭ séu înadins făcute împotriva crivĕţului şi austrului, care e mai sĕrăcitor şi ca seceta, au scăpat în anii prea rĕi ca 1899 atâtea holde, ér în anii obicĭnuiţĭ au făcut ca róda şi bunĕtatea grâului sĕ fie şi pentru cei mai nepăsătorĭ aşa de bătĕtóre la ochĭ.

Decĭ *plantaţi-vĕ şirurĭ de arborĭ despre Austru la câmp*, cum de atâta vreme vedeţĭ, de cum treceţĭ graniţa, că se face în alte ţĕrĭ!

In numĕrul viitor voiŭ spune: cât, când şi cum trebue sĕmĕnat grâul şi cred, că mulţĭ din cetitorii „Gazetei Săteanului" vor lua în sémă poveţele mele, luate nu din cărţĭ şi din numĕratele notiţe ce am din visitarea atâtor culturĭ din alte ţĕrĭ, ci din tot ce am putut învĕţa prin încercărĭ urmate în cei 17 anĭ de când fac însu-mĭ plugăriă.

*) D-l *C. C. Datculescu*, directorul revistei economice „Gazeta Săteanului" (din Bucurescĭ), şi proprietarul marii economii de model dela Slobozia-Galbenu (judeţul Rîmnicul-Sărat), care însuşĭ face an de an cele mai felurite încercărĭ în cultivarea tot mai bună, tot mai cuminte a bucatelor, dă în numĕrul mai nou al foii sale, economilor privitor la cultivarea grâului, la alegerea şi potrivirea locului de grâu, poveţele de mai sus. („Bun. Econ." a schimbat termenii neînţeleşĭ poporului, traducêndu-i în limbagiul curat poporal).

Cuvinte înţelepte.

— Nu perdeţĭ timpul, căcĭ el este materia din care constă vieţa.

— Mai multe musce se prind cu miere, decât cu oţĕt. (Proverb italian).

— Nu chinuiţĭ animalele, ele simt durerile ca şi voi.

— Munca încordată şi necontenită produce slăbirea şi tîmpirea spiritului. Ea trebue urmată de odihnă şi recreaţiune; atuncĭ se întăresce şi reîntineresce corpul şi spiritul. (Seneca).

— Recunoscinţa este o flóre, care cresce numai în inimile marĭ.

— Lenea moleşesce pe om.

— Cu cât lupta este mai înverşunată, cu atât învingerea este mai mare.

— Deprinde-te a suferi fără a te plânge cuiva.

— Inima, nu judecata lumii, onoréză pe om.

— Tinereţa e ca un copac mic şi fraged; cele mai slabe vênturĭ sunt furtune pentru el. (V. Alexandri.)

— Modul adevĕrat de a fi înşelat, este a te crede mai înţelept ca alţii.

— Ajută de-aprópelui când este în lipsă şi primejdiă. Invaţă însĕ *cum* îi poţĭ ajuta, căcĭ fără a sci cum, poţĭ de multe-orĭ sĕ-i aducĭ mai mult rĕu ca bine.

— E mai bine a suferi pentru adevĕr, decât a fi rĕsplătit pentru minciună.

— Minciuna este mama înşelătoriilor.

O cursă.

Florinca era cea mai frumósă fată din tot satul şi jur. De aceea tuturor feciorilor le lăsa gura apă după Florinca şi cereau care de care sĕ-i câştige favorul şi sĕ o ia de nevastă. Florinca însĕ— fata naibii —se părea, că nicĭ prin gând nu-i vine măritişul. Când însĕ vĕdu, că nu mai are pace de mulţimea de peţitorĭ, ér părinţii mereu o îndemnau sĕ-şĭ alégă pe unul din feciorii mai cu stare din sat, se hotărî Florinca şi la pasul acesta.

Fiind-că însĕ inima ei nu făcuse alegere între feciorĭ, ea dise şi se legà, că pe acela îl va lua de bărbat, care va întrece-o cu fuga. Că era sprintenă Florinca şi uşóră ca o căprióră. Er cei ce vor fi învinşĭ de dênsa sĕ stea o di legaţĭ la portiţa casei lor, drept pedépsă.

Veniau acum feciorii, carĭ rîvneau la Florinca, dér sĕ o întrécă vr'unul cu fuga ba! Toţĭ rĕmâneau departe îndĕrĕtul ei, ér leicióra dela portiţa Florinchi nu era golă mai nicĭ într'o di.

Dela o vreme se rărirà peţitorii. Intr'una din dile étă că vine George al Stoichii din capul satului si se îmbie şi el ca peţitor. Tótă lumea scia, că George e om sĕrac, că trăesce din lucrul mânilor lui, ér de fugit nimenĭ nu l'a vĕdut vr'odată fugind.

Ei, dér fiind-că aşa a fost promis, Florinca se apucă la fugă şi cu George. Acesta se pregătise de cu vreme şi luase cu sine cele trebuincióse. Abia ce porniseră la fugă, George rĕmase îndĕrĕtul Florinchi. Atuncĭ el aruncà înaintea ei o cunună de florĭ. Fata se plecà, o luà de jos şi o puse pe cap, apoi se privì în apa din apropiere ca sĕ vadă cât de bine-i şede. Intr'aceea George o apucase înainte.

Ei, fecior de lele ce eştĭ, stai că ţio-i arăta eu — strigà Florinca şi luând'o la picior în curênd ajunse pe George şi-i rase o palmă, apoi o luà înainte. George, orĭ cât se silea, totuşĭ rĕmânea tot mai departe înapoi, atuncĭ aruncă înaintea fetei un brêu frumos. Ea se plecă, îl luà şi-l încinse privindu-se şi din dréptă şi din stânga sĕ vadă cât de minunat îi şede brêul acela.

Intr'aceea George apucase binişor înainte şi se apropia de ţintă, când vĕdu, că fata vine iute ca vêntul şi cât ai bate în palme îl va întrece şi el va rĕmâné de ruşine.

Atuncĭ folosì ultimul mijloc, ce-i mai rĕmăsese, şi când fata numai doi paşĭ în urma lui, el aruncà jos un *los* al loteriei casei naţionale, îşĭ adunà tóte puterile şi fugì mai departe.

Fata vĕdênd hârtia fù apucată de curiositatea propriă femeilor, se plecà jos şi ridică losul sĕ vadă ce e? Cetesce că preţul losului e o corónă.

Ce lucru de nimic cugetà în sine. Când însĕ cetì, că se póte câştiga cu el 10,000 coróne, sărì în sus de bucuriă. Intr'aceea George sosi la ţintă şi ast-fel esì învingĕtor.

Mişelule! — îi strigà Florinca — ai credut sĕ mĕ înşelĭ, dér nu-mĭ pare rĕu, că te vĕd om cuminte şi mĕ bucur, că drept, zestre vom câştiga 10,000 coróne în loteria casei naţionale din Sibiiu. De aceea vom face nunta numai după tragerea la sorţĭ.

C. l. c. n.

---

căuta sĕ iei ceea-ce nu poţĭ da; sĕ lăsăm fie-căruia ceea-ce 'ı s'a dat!....

Ş'apoi de ce atâtea boacete şi frămêntărĭ când a bătut cel din urmă ceas din viaţă? He... se dice o vorbă din bĕtrânĭ, că orĭ de câte-orĭ un nou născut venia pe lume, era primit cu mare durere; ér când muria, era petrecut cu mare alaiŭ de bucuriă. Ei plângeau când se născea, pentru-că întra în lumea durerilor; petreceau la mórte-i, căcĭ atuncĭ era ferit de orĭ-ce nevoiă, mergênd în sînul Domnului!" Si pornì înainte.

Pĕtruns de cuvintele bĕtrânului, Sf. Petru merge la Domnul Christos de-i istorisesce totul.

— „Sciam mai dinainte, că are sĕ fie aşa, rĕspunse Domnul; am voit numai sĕ fac o încercare".

— „Şi acum totu-i sfîrşit, Dómne?"

— „Incă nu, Petre; găsesce de grabă, până mai e vreme de-i spune *„sĕ crédă, căcĭ numai credinţa îl va mântui!* Eu voiŭ rĕmâné aci spre a mĕ ruga Tatălui meu din ceriurĭ".

*

„Pe un pat alb ca un linţoliŭ, inconjurată de tóte părţile cu floricelele câmpului, cu faţa în flórea tinereţei, învèluită de-al morţii giulgiu rece, întinsă stetea fecióra. La cap îi ardea aprinsă o candelă, în mânĭ o faclă de cea mai curată céră; la picióre, în spasmul celor mai dureróse chinurĭ, mirele implora mila ceriului.

De-oparte, bĕtrânii părinţĭ cu perii lor albĭ, îngenunchiaţĭ către al sórelui răsĕrit sfânt, cu privirile secĭ de plâns, se rugau pentru toiagul bĕtrâneţelor lor. Alăturĭ cu ei, întregul convoiŭ de nuntă, devenit convoiŭ de jale, plângea plânsul tuturora.

Era aprópe ca ultima bătaiă de ceas sĕ-şĭ dea sfîrşitul, când sosì Sf. Petru. Priveliscea ce se întindea înainte-i îl înfiorà. Nicĭ atuncĭ, când a audit cântecul cocoşului, după cuvêntul Domnului, nu a simţit durere mai mare ca aci.

Prindênd inimă, păşesce către cei de faţă grăindu-le blând: „O, voi toţĭ!... Pe cât inima v'a săltat de bucuriă la răsĕritul unui sóre frumos şi senin, tot pe atât nu trebue sĕ vĕ înspăimêntaţĭ vedêndu-l apunênd roşiu ca focul în norĭ de furtună.

Este o lege în lumea asta, mai pe sus de tóte, care ne cârmuesce şi pe care nu o póte schimba decât cel de sus.

Acésta-i legea Dumnedeirei!... Plecaţi-vĕ cu smereniă capetele vóstre înaintea ei; înălţaţĭ cu credinţă sufletele vóstre către cel-ce ne-a dat'o: nicĭ unei vieţuitóre nu-i e dat sĕ scie puterea şi mărirea ei!"...

Isbucnind într'un hohot de plâns, cu jale se ridică mirele: „Dómne, Dumnedeule, tu ce bun şi milostiv ne-ai dat viaţa de trăit şi ca un A-tot-putinte ne-o poţĭ lua când vrei!

Pe tine te rog, Părinte, nu mai lungì agonia unei vieţĭ al cărei rost îl tai acum; fă baremĭ ca amêndoi odată, sĕ fim duşĭ la locul de odihnă vecĭnică!...".

O lumină puternică se deschise dinaintea ochilor tuturor.

Dintr'un stol de rade argintii s'audì un glas ceresc: „Eu sunt cel ce viu în numele Domnului; lăudaţĭ şi preamăriţĭ numele lui!"...

Toţĭ cei de faţă repetară de trei-orĭ într'un glas:

„Ţie închinându-ne, Dómne; în numele Tatălui ş'al Fiului ş'al Sft. Spirit!"...

. . . .

Două-decĭ de anĭ mai târdiŭ, pe drumul des bătut către cimiter, se vedea o mulţime nenumĕrată de lume, conducênd pe cei doi fericiţĭ, că-şĭ sfîrşise în pace restul dilelor lor.

De atuncĭ se dice, că orĭ de câte-orĭ doi soţĭ mor în acelaşĭ timp séu la intervale apropiate, dilele unuia au fost împărţite cu ale celuilalt.

(Ap. Naţ.") **G. I. Redescu.**

☞ Domnii abonenţi, carĭ încă nu şi-au reînoit abonamentul, sĕ binevoiéscă a-l reînoi neamânat ca sĕ nu li-se întrerupă regulata espedare a diarului.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Asociaţiunea pentru lit. şi cult. poporului român.

Loteria „Casei Naţionale“.

(Museul naţional al Românilor din Transilvania.)

1 câştig principal în valóre de 10,000 coróne.

1 câştig principal în valóre de 3,000 coróne.

3 câştigurĭ principale în valóre de câte 1000 coróne etc. etc. etc.

La olaltă 219 câştigurĭ în valóre totală de 25,000 coróne.

Tragerea la sorţi se va face irevocabil la 20 Octomvrie 1900 st. n.

1 bilet de loterie 1 corónă.

Biletele de loterie se pot comanda cu mandat postal la *Biroul Asociaţiunei în Sibiiu* (Nagyszeben), Strada morii Nr. 8.

Pentru România: Deposit general la C. Steriu & Cie., Bucurescĭ, strada Lipscanĭ 19.

Calendarul sĕptĕmânei.

SEPTENVRE. are 30 dile. RAPCIUNE.

Dilele	Călend. Iul. v.	Călend. Greg.
Dum.	24 Sânt. m. Tecla	7 Iustin Aug.
Lunĭ	25 C. m. Eufrosina	8 Brigita
Marțĭ	26 † S. Ion Evang.	9 Dionisiu
Merc.	27 S. m. Calistru	10 Gedeon
Joi.	28 C. păr Charist.	11 Emilian
Viner	29 C. p. Ciriac	12 Maximilian
Sâm.	30 M. Gregoriu	13 Eduard

Cursul pieţei Braşov.

Din 6 Octomvre n. 1900.

Bancnota rom.	Cump.	19.04	Vênd.	19.08
Argint român.	Cump.	18.08	Vênd.	18.90
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.26	Vênd.	19.30
Galbenĭ	Cump.	11.30	Vênd.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump.	127.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.72	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

Preţurile cerealelor din piaţa Braşov.

Din 5 Octomvrie. 1900.

Mĕsura sĕu greutatea	Calitatea.	Valuta în Kor.	fil.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	12	—
„	Grâu mijlociu . . .	11	60
„	Grâu mai slab . . .	11	20
„	Grâu amestecat . .	9	20
„	Sĕcară frumósă. . .	7	40
„	Sĕcară mijlociă. . .	7	—
„	Orz frumos	7	40
„	Orz mijlociu. . . .	7	—
„	Ovĕs frumos. . . .	5	20
„	Ovĕs mijlociu . . .	4	80
„	Cucuruz	9	40
„	Mălaiu (meiŭ) . . .	8	20
„	Mazăre.	17	60
„	Linte	22	40
„	Fasole	11	40
„	Sĕmênţă de in . . .	21	—
„	Sĕmênţă de cânepă .	9	20
„	Cartofĭ.	1	70
„	Măzăriche.	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	88
„	Carne de porc . . .	—	96
„	Carne de berbece. .	—	64
100 kil.	Sĕu de vită próspĕt .	50	—
„	Sĕu de vită topit . .	72	—

Têrgul de rîmătorĭ din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 3 Octob. n. de 38,360 capete, la 4 Oct. au întrat 147 capete şi au eşit 702 capete, rĕmânênd la 5 Octob. n. un numĕr de 37,805 capete.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numĕrul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciurcu și la Eremias Nepoții.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.